

ΓΝΩΜΗ

Παγιδευμένοι μεταξύ δύο λαϊκισμών

Του Σήφη Πολυμίλη
spolymilis@tovima.gr

Oλες οι ενδείξεις συγκλίνουν ότι μια σημαντική μερίδα πολιτών βαρέθηκε να υπομένει αυτή τη μακρόσυρτη διαδικασία φθοράς και μιζέριας και αποφάσισε πως αξίζει να πάρει το ρίσκο της επένδυσης σε μια θολή, απροσδιόριστη αλλά τόσο επιθυμητή προσδοκία. Κουράστηκαν να περιμένουν την έξοδο από το τούνελ, απογοητεύθηκαν από τα διαρκή – και πολλές φορές απελέσφορα – παζαρέματα και ετοιμάζονται, αν επιβεβαιώθουν οι δημοσκοπήσεις, να εμπιστευθούν αυτούς που τους υπόσχονται ελπίδα αφήνοντας στην άκρη αυτούς που δεν μπόρεσαν να τους απαλλάξουν από τον φόβο.

Eγκλωβισμένοι ανάμεσα σε δύο λαϊκισμούς, έναν φοβικό και πελατειακό δεξιό και έναν δημαγωγικό με μπόλικες δόσεις ουτοπίας αριστερόστροφο, οι πολίτες δείχνουν να επιλέγουν αυτόν που ηχεί πιο ευχάριστα στα αφτιά τους, αυτόν που τους θυμίζει το παλιό καλό παρελθόν. Ενα μέρος γιατί πιστεύει πραγματικά ότι αυτά που υπόσχεται είναι εφικτά και οι Ευρωπαίοι θα σπεύσουν να υποταχθούν στις απαιτήσεις μας και ένα άλλο γιατί θεωρεί ότι αμέσως μετά την κατάληψη της εξουσίας θα κάνει στροφή 180 μοιρών, προσαρμοζόμενος στη σκληρή πραγματικότητα.

Hεμιτό και αναφαίρετο το δικαίωμα στην ελπίδα, αρκεί να στηρίζεται στη λογική και στην πραγματικότητα και όχι μόνο στις επιθυμίες μας. Να έχουμε συνείδηση ότι η επόμενη ημέρα δεν θα είναι περίπατος, ότι η λύτρωση από τα δεινά μας θα έρθει όταν αποδεχθούμε ότι δεν φταίνε μονίμως οι άλλοι για το τραύμα που βιώνουμε αλλά κυρίως η δική μας αμεριμνησία, τα δικά μας λάθη. Το ανάπτυρο κράτος μας, η σαθρή οικονομία μας, το θεσμικό μας κομφούζιο, εμείς, οι ηγεσίες που επιλέγαμε το δημιουργησαν και όχι οι ευρωπαίοι εταίροι μας.

Oέλουμε να ξεφύγουμε από τη μιζέρια, την ανασφάλεια και ταυτόχρονα αρνούμαστε να παραδεχθούμε ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν επενδύσουμε στον ρεαλισμό, στον ορθολογισμό, αν απαλλαγούμε από τις συλλογικές και ατομικές αυταπάτες στις οποίες κατ' επανάληψη έχουμε επενδύσει. Αυτή θα ήταν η πραγματική αφύπνιση, η ανατροπή που θα μπορούσε να τροφοδοτήσει ουσιαστικές ελπίδες ότι επιτέλους κάπι θα αλλάξει σε αυτή τη χώρα.

Oκυρίαρχος, έστω και για μία μέρα, λαός θα κάνει την Κυριακή την επιλογή του. Θα αναλάβει το μερίδιο ευθύνης που του αναλογεί για το πώς και με ποιους θα πορευτούμε από εδώ και μπρος. Από τη Δευτέρα θα αρχίσει όμως η προσγείωση στη νέα πραγματικότητα. Που, όσο και να θέλουν ορισμένοι να μην το σκέφτονται, ούτε ανέφελη θα είναι ούτε χωρίς παρενέργειες. Η επιστροφή σε ένα νέο δικομματισμό δεν διευκολύνει ούτε την αναγκαία συνεννόηση ούτε την αλλαγή της πολιτικής κουλτούρας που μας οδήγησε στα σημερινά αδιέξοδα. Ας το έχουν υπόψη τους, έστω στην άκρη του μυαλού τους, όσοι θα πανηγυρίζουν ως νικητές και τροπαιούχοι το βράδυ της Κυριακής.